

ความไม่สัมพันธ์กันระหว่างความทุกข์ยากของมนุษย์ต่อการทำให้การมีอยู่ของพระเจ้าเป็น โมฆะ

The Incoherence of Human Sufferings and Nullification of God's Existence

ฮาгим สูดินปริดา^{1*}, สุกรี บุญเทพ²

Hakim Sudinpreeda^{1*}, Sukree Boontep²

¹ อาจารย์ประจำ, สาขาภาษาอังกฤษ, วิทยาลัยนานาชาติดิษยะศรีริน, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

¹ Full-time lecturer, English Department, Didyasarin International College, Hatyai University

² อาจารย์ประจำ, สาขาการเมืองการปกครอง, คณะรัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

² Full-time lecturer, Department of Politics, Faculty of Political Science, Hatyai University

*Corresponding author, E-mail: hakim_s@hu.ac.th

บทคัดย่อ

หลายครั้งที่โลกประสบกับภัยพิบัติ ไม่ว่าจะกระทบมากหรือน้อย คำตำหนิมักจะถูกโยนมายังนัก
เทวนิยมในฐานะผู้ถือโลกทัศน์แบบเทวนิยม ในบทความชิ้นนี้ ผู้เขียนตอบโต้ข้อกล่าวหาที่โดยอาศัยวิธีการ
ให้เหตุผลแบบจารีตนิยมว่า การใช้การดำรงอยู่ของความทุกข์ทรมานในโลกนำมาอ้างข้อสรุปที่เกี่ยวข้องกับ
การดำรงอยู่ของพระเจ้าว่าเป็นโมฆะนั้น เป็นการอ้างที่ไร้เหตุผล เนื่องจากว่า ความทุกข์ทรมานในโลกนั้น
สามารถถูกวิเคราะห์ผ่านกรอบคิดแห่งเจตจำนงเสรีของมนุษย์ หรือกรอบคิดที่ว่าชีวิตนี้เป็นบททดสอบหรือ
เส้นทางสู่ชีวิตหลังความตายได้ และดังนั้น ทำให้โลกทัศน์ในแบบเทวนิยมนั้น จึงมีความสมเหตุสมผล
มากกว่า โดยสรุปคำกล่าวอ้างของนักวิทยาศาสตร์กลุ่มใหม่กลุ่มนี้ ไม่ได้นำองค์ความรู้ใหม่ ๆ มาสู่วงการ
เลย เว้นแต่ความซ้ำซ้อนทางอารมณ์

คำสำคัญ: ความไม่สัมพันธ์, ความทุกข์, มนุษย์, การมีอยู่ของพระเจ้า, โมฆะ

Abstract

Many times, when sufferings strike the world, either more or less, the blame is always put to theists as the bearer of theistic worldview. In this article, the author argues through the implication of Abductive reasoning method that the claim to God's non-existence using the notion of the existence of suffering in the world is illogical. This is because the sufferings in the world can be viewed through the notions of Human's *Freewill* and Life as a test/a pathway to an Afterlife and that theistic worldview does make more sense. The claim of the proclaimed new scientists does not bring anything new to the field except emotional laughter.

Keywords: Incoherence, Suffering, Human, God's Existence, Nullification

บทนำ

ความจริงที่ว่า มีกลุ่มนักวิทยาศาสตร์ที่ “อ้างตน” ว่าเป็น *นักวิทยาศาสตร์สมัยใหม่* ได้วิพากษ์วิจารณ์การดำรงอยู่ของพระเจ้า ผ่านความทุกข์ทรมานที่เกิดขึ้นในโลกทุกวันนี้ ไม่ว่าจะผ่านแผ่นดินไหว (Dirckx, 2023) หรือมะเร็งกระดูกในเด็ก (Robson, 2016) นั้น หาได้เป็นประเด็นถกเถียงประเด็นใหม่ไม่ การตอบโต้ข้อกล่าวอ้างนี้ สามารถพบได้จากกิจกรรมการโต้เถียงทางปรัชญาในประวัติศาสตร์ปัญญาของยุโรป อีกทั้งเรายังสามารถย้อนรอยตามประวัติศาสตร์กลับไปตั้งแต่ประเพณีการโต้เถียงในสังคมกรีกโบราณด้วยซ้ำ ซึ่งมองว่า “ความทุกข์ทรมานเป็นต้นกำเนิดของความรู้” และแนวคิดเรื่อง “พระเจ้าหรือเทพเจ้า” ไม่สามารถลบล้างออกจากการสนทนาได้ เนื่องจากเป็นเหตุผลเดียวที่ทำให้ความทุกข์ทรมานของมนุษย์มีความสมเหตุสมผล กล่าวคือ มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับการได้รับการลงโทษ (Anderson, 2017) ไม่ว่าจะกล่าวอ้างจะดูน่าอัศจรรย์เพียงใด แต่ข้อความหลักนั้น ไม่เพียงแต่ทำให้การดำรงอยู่ของพระเจ้าเป็นโมฆะเท่านั้น แต่ยังแสดงถึงความเป็นไปได้ที่จะยืนยันหยัดต่อต้านพระเจ้าเนื่องจากพระองค์ได้ทรงนำมาซึ่งความยุติธรรมและความเจ็บปวดมาสู่โลก อย่างไรก็ตาม ปรัชญาแห่งโลกทัศน์ของเทวนิยมกลับมองว่า แม้ว่าการกล่าวอ้างเช่นนี้ เป็นการกล่าวอ้างที่มีวาทศิลป์อันทรงพลัง แต่ก็ถูกผสมปนเปกับคุณลักษณะแห่งความรู้สึกทางอารมณ์ อันเกิดมาจากการไม่สามารถต่อกรกับความทุกข์ทรมานและปัญหาชีวิต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อนำเสนอความไร้เหตุผลของข้อกล่าวอ้างที่อาศัยความทุกข์ทรมานในชีวิตมาใช้เพื่อทำให้การดำรงอยู่ของพระเจ้าเป็นโมฆะ

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้เขียนประยุกต์ใช้วิธีการให้เหตุผลแบบจรรยา (Abductive reasoning method) หรือการอนุมานเพื่อให้ได้มาซึ่งคำอธิบายที่ดีที่สุด (inference to the best explanation) เป็นวิธีในการศึกษา ซึ่งเริ่มต้นด้วยการเสนอคำอธิบายอย่างง่าย ที่สามารถอธิบายหลักฐานทางเอกสารที่มีอยู่ได้ หรือเป็นวิธีการที่ไม่ทำให้คำอธิบายซับซ้อนกว่าเดิมจนอาจจะต้องอาศัยหลักฐานอื่นเพิ่ม โดยใช้ความเรียบง่ายเป็นแนวทางในการอธิบาย เพื่อป้องกันไม่ให้คำอธิบายมีลักษณะง่ายเกินไป วิธีการนี้จึงให้ความสำคัญกับความเรียบง่ายที่มีลักษณะเชิงสัมพันธ์มากกว่าความเรียบง่ายแบบสัมบูรณ์ (Taylor, 2019) ด้วยเหตุนี้ ผลการศึกษาในครั้งนี้ จึงจำกัดตัวเองในขอบเขตของความเรียบง่ายซึ่งสัมพันธ์กับหลักฐานที่ผู้เขียนพยายามอธิบาย

ผลการศึกษาและการอภิปรายผล

ในโลกทัศน์แห่งความเป็นปรัชญาเทวนิยม สาเหตุที่โลกนี้มีความทุกข์สามารถอธิบายได้ด้วยสาเหตุสองประการ นั่นก็คือ *ประการแรก*: มนุษย์ทุกคนมีเจตจำนงเสรี (Freewill) และ *ประการที่สอง*: ชีวิตคือการทดสอบหรือเส้นทางสู่ชีวิตหลังความตาย

เจตจำนงเสรีของมนุษย์

การพิจารณาเจตจำนงเสรีว่าเป็น “อำนาจในการควบคุมทางเลือกและการกระทำของตนเอง” หรือความสามารถในการเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำ หรือ เป็น “ที่มาของการกระทำของปัจเจกชน” (O'Connor & Franklin, 2022) นั้น ได้กำหนดกรอบความเข้าใจของเราว่า ปัจเจกชนไม่สามารถมี

เจตจำนงเสรีโดยปราศจากความเป็นไปได้ที่จะได้รับความทุกข์ทรมานได้ เนื่องจากเขามีความสามารถและโอกาสในการกระทำผิดเสมอ ในอีกแง่หนึ่ง เมื่อเขาหรือเธอได้รับ “พลัง” ชนิดนี้แล้ว ความเป็นไปได้ในการกระทำผิดจึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้อย่างมาก

ในปัจจุบันนี้ ความทุกข์ทรมานมากมายในโลก ที่ได้ถูกระบุว่าเป็นปัญหาระดับโลก (Soken-Huberty, 2023) นั้น เกิดจากการกระทำของมนุษย์ ในแง่ของเทวนิยมแล้ว ความชั่วร้ายในโลกเป็นผลมาจากการกระทำของมนุษย์ และไม่ใช่ว่าการกระทำของพระเจ้า เนื่องจากข้อเท็จจริงที่ว่า มนุษย์สามารถเป็นสาเหตุของความชั่วร้าย นักปรัชญาจึงได้จำแนกแนวคิดเรื่องความชั่วร้ายออกเป็นสองส่วน คือ *ความชั่วร้ายทางศีลธรรม* และ *ความชั่วร้ายตามธรรมชาติ* (Calder, 2022) ในขณะที่ ความชั่วร้ายประเภทแรกเป็นผลมาจากการกระทำของมนุษย์ ความชั่วร้ายประเภทหลังไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับมนุษย์หรือการกระทำของมนุษย์เลย แต่อย่างไรก็ตาม ก็ยังมีคำถามเกิดขึ้นอีกว่า *เราสามารถตำหนิพระเจ้าที่ทรงทำให้เกิดความชั่วร้ายตามธรรมชาติได้หรือไม่?* ไม่มีนักปรัชญาเทวนิยมคนใดจะพูดว่า “ได้” ด้วยเหตุผลที่ว่า ต้องได้รับการอธิบายด้วยข้อเท็จจริงอีกข้อ กล่าวคือ *ชีวิตเป็นบททดสอบ* และเป็น *เส้นทางสู่ชีวิตหลังความตาย*

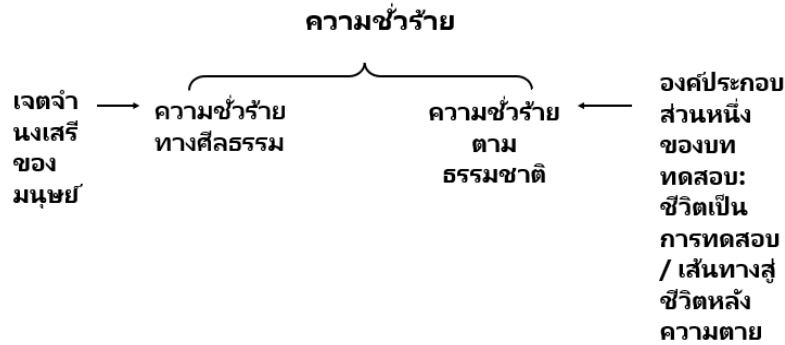
ชีวิตเป็นบททดสอบหรือเส้นทางสู่ชีวิตหลังความตาย

การวิจัยทางการศึกษาชุดหนึ่งที่ศึกษาโดย Hong (1999) ว่าด้วยความสัมพันธ์ระหว่างความยากในการทดสอบความกังวลและสมรรถนะทางวิชาการค้นพบว่า แม้ว่าความยากในการทดสอบอาจทำให้นักเรียนมีความกังวล แต่ก็สามารถนำมาซึ่ง “ความสัมพันธ์ผกผัน” กับพัฒนาการด้านสมรรถนะทางวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพได้ ในทำนองเดียวกัน เมื่อนำข้อค้นพบชุดนี้มาใช้กับบทเรียนชีวิต เราจะตระหนักว่า เราไม่สามารถมีการทดสอบโดยปราศจากความทุกข์ยากได้ กล่าวในอีกแง่หนึ่ง ก็คือข้อเท็จจริงที่ว่า นักเรียนต้องเผชิญกับความยากลำบากในการทำข้อสอบนั้น สอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่ว่า ผู้คนต้องเผชิญกับความทุกข์ทรมานในชีวิต ข้อเท็จจริงทั้งคู่ มีไว้เพื่อให้เกิดกระบวนการปรับปรุงให้ดีขึ้น นี้ควรรวมถึงความทุกข์ยาก อันเป็นผลมาจากเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น การเสียชีวิตอย่างกะทันหันของคนที่เรารักอย่างไร้เหตุผล สำหรับบางคนแล้ว แม้ว่าจะรู้สึกได้ถึงการได้รับแรง “สนับสนุน” หรือ “พลังบวก” จากคนรอบข้างได้ แต่นั่นก็ยังไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองให้อยู่นอกวังวน “ความสิ้นหวัง” ได้ (Halpert, 2022) หลายคนสามารถเข้าใจปรากฏการณ์เช่นนี้ได้ดีเมื่อได้ประสบกับตัวเอง อย่างไรก็ตาม การปลอบประโลมหัวใจหลังจากทุกข์ทรมานจากความชั่วร้ายตามธรรมชาติ ไม่ว่าจะมาจากแผ่นดินไหว (Dirckx, 2023) หรือมะเร็งกระดูกในเด็ก (Robson, 2016) นั้น ไม่ได้เป็นการกระทำที่เกิดขึ้นได้ง่าย การทดสอบที่ *ดูเหมือนจะไม่เป็นธรรม* เช่นนี้ สามารถอธิบายได้ ผ่านข้อเท็จจริงอีกชุดหนึ่ง นั่นก็คือ ชีวิตนี้เป็นเส้นทางชีวิตหลังความตาย

ความจริงที่ว่าชีวิตนี้เป็นเส้นทางสู่ชีวิตหลังความตายยังคงมีความสมเหตุสมผลเสมอในทางปรัชญา นั่น ก็เนื่องจากความสำคัญของ *ความยุติธรรมแห่งจักรวาล* (cosmic justice) หรือ *การเยียวยาความอยุติธรรม* มิฉะนั้นแล้ว ชีวิตนี้ไม่เพียงแต่จะไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ “คุณค่าแห่งชีวิต” เอาเสียเลยเท่านั้น แต่ยังคงต้องถูกพิจารณาให้เป็น “นรก” ดีๆ ด้วย (Hellish in nature) (Hasker & Taliaferro, 2019) และดังนั้น ชีวิตนี้จึงไม่มีความสมเหตุสมผล (หรือ ความหมาย) เอาเสียเลย กล่าวคือ ถ้าอาชญากรอย่างฮิตเลอร์ ผู้ซึ่งสังเวยชีวิตชาวยิวผู้บริสุทธิ์ 6,000,000 คน จะไม่ถูกใส่เข้าไปใน “ศาลจักรวาล” แล้ว ก็จะไม่มีการลงโทษใดที่กำหนดขึ้นโดยกฎของมนุษย์ ที่สมควรกับการกระทำของเขาได้อีก จะเห็นได้ว่า กรอบคิดชุดนี้ไม่เพียงแต่เพิ่มแรงจูงใจให้มนุษย์เมื่อคราวจะต้องประสบกับความทุกข์ยากในชีวิตเท่านั้น แต่ยังมี

นำเสนอข้อเท็จจริงอีกชุดว่า ชีวิตนี้มีลักษณะเป็นมรรตัย (Mortality) กล่าวคือ ชีวิตนี้ค่อนข้างมีความสำคัญน้อยกว่าชีวิตหลังความตาย

รูปที่ 1 ประเภทความทุกข์ยากและสาเหตุตามหลักคิดเทวนิยม

การทำให้การดำรงอยู่ของพระเจ้าเป็นโมฆะผ่านความทุกข์: ตรรกะวิบัติ

ในทฤษฎีของกลุ่มนักวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ การดำรงอยู่ของความทุกข์ยากในโลกนั้น เป็นตัวชี้วัดแห่งการไม่ดำรงอยู่ของพระเจ้า และดังนั้น จึงดูเหมือนว่าจะก่อให้เกิดความท้าทายต่อกรอบคิดแห่งปรัชญาเทวนิยมในการนำเสนอเหตุผลที่แสดงถึงการดำรงอยู่ของพระเจ้า ผ่านข้อเสนอที่ว่า

(ก) ถ้าพระเจ้ารู้ทุกอย่างแล้ว แสดงว่าพระเจ้าจะต้องรู้ด้วยว่ามีความทุกข์ยากและน่ากลัว กำลังเกิดขึ้นในโลกมนุษย์

(ข) ถ้าพระเจ้ามีอำนาจอย่างไร้ขีดจำกัดแล้ว พระเจ้าจะต้องมีความสามารถลบล้างความทุกข์ยากและน่ากลัวทั้งหมดให้ออกไปจากโลกมนุษย์ได้

(ค) ถ้าพระเจ้าทรงมีศีลธรรมที่ดีพร้อม แน่แน่นอนว่า พระเจ้าจะต้องสกัดกั้นไม่ให้ความทุกข์ยากเกิดขึ้น

(ง) อย่างไรก็ตาม เราพบว่า โลกของเราเต็มไปด้วยความชั่วร้ายและความทุกข์ทรมานนับไม่ถ้วน

(จ) ดังนั้น ในทฤษฎีของกลุ่มนักวิทยาศาสตร์กลุ่มนี้ พระเจ้าจึงไม่มีอยู่จริง

การคาดเดาเหล่านี้ดูเหมือนจะขัดแย้งกับการอ้างของนักปรัชญาเทวนิยมว่าด้วย การดำรงอยู่ของพระเจ้า ผู้มีคุณลักษณะที่ดีอย่างสมบูรณ์ โดยมีความเห็นว่า ข้อกล่าวอ้างชุดนี้ ถูกวางอยู่บนสมมติฐานที่ผิดพลาดสำคัญสองประการ กล่าวคือ *ประการแรก* ว่าด้วยคุณลักษณะของพระเจ้า และ *ประการที่สอง* ว่าด้วย วิหะษะปัญญาของพระเจ้าในการอนุญาตให้ความทุกข์ทรมานดำรงอยู่

ด้วยการประยุกต์ใช้โมเดลแสดงประเภทและสาเหตุแห่งความทุกข์ในรูปแบบที่ 1 ดังที่ระบุข้างต้น เราจะตระหนักว่า โลกทัศน์แบบเทวนิยมให้เหตุผลหลายประการแก่เราว่า ทำไมพระเจ้าจึงยอมให้ความชั่วร้ายและความทุกข์ทรมานดำรงอยู่? อย่างไรก็ตาม ยังมีคำถามที่ยังคงต้องการคำตอบเกิดขึ้นอีก นั่นก็คือ ทำไมพระเจ้าถึงยอมให้ความชั่วร้ายและความทุกข์ทรมานในโลก? วิธีที่ดีที่สุดในการตอบคำถามนี้คือการรู้จุดประสงค์ของชีวิต มิเช่นนั้นแล้ว เราไม่สามารถที่จะเกิดความพึงพอใจอย่างถึงที่สุดได้

ตามโลกทัศน์แบบเทวนิยม การลบล้างพระเจ้าออกจากกรอบคิด ย่อมหมายถึงเป็นการลบล้างความหมายชีวิตลงด้วย ในอีกแง่หนึ่งก็คือ เราไม่สามารถสร้างคำอธิบายให้ปรากฏการณ์ความพิศวงอะไรได้เลย หากไม่อาศัยการอ้างถึงพระเจ้าในฐานะที่เป็นสาเหตุสูงสุด ด้วยเหตุนี้ ความจริงที่ว่า จุดประสงค์ของการมีชีวิตอยู่ ก็คือ การกราบไหว้พระเจ้านั้น จึงเป็นข้อเท็จจริงที่สมเหตุสมผลเสมอ อย่างไรก็ตาม การกราบไหว้พระเจ้าไม่สามารถเกิดขึ้นได้ หากไม่มีองค์ความรู้ว่าด้วยพระเจ้า นอกจากด้วยการอาศัยแหล่งที่มาองค์ความรู้

แห่งประจักษ์พยานแล้ว (ฮาгим สุตินปรีดา และคณะ, กำลังจัดพิมพ์) เราสามารถทำความเข้าใจพระเจ้าผ่านการดำเนินชีวิตในแต่ละวันด้วย ซึ่งถือว่าเป็นกิจกรรมการดำเนินชีวิตที่นำมาซึ่งข้อเท็จจริงบางอย่าง เช่น ชีวิตไม่ได้เป็นเพียงการเพลิดเพลินไปกับความสุขที่เกิดขึ้นในระยะเวลาสั้นๆ เท่านั้น แต่รวมถึงการประสบการณ์การรับมือกับความทุกข์ทรมานและความเจ็บปวดด้วย ด้วยเหตุนี้ คนที่ประสบกับความยากลำบากและความเจ็บปวด ในที่สุดก็จะจะถูกนำไปรู้จักพระเจ้า เพื่อเป็นการบรรลุจุดประสงค์แห่งการมีชีวิตอยู่ ดังนั้น ความทุกข์ทรมานและความเจ็บปวดในแง่หนึ่ง จึงสามารถถูกพิจารณาว่าเป็นความสิริมงคล (Blessings) ได้ เนื่องจากทำหน้าที่ในการเป็นสาเหตุให้บุคคลสามารถรู้จักพระเจ้าได้

จะเห็นได้ว่า เราไม่สามารถนำแง่มุมบางอย่างของกระบวนการที่หนึ่งมาประยุกต์ใส่ไว้ในกระบวนการที่หนึ่งการมองโลกอีกชุดหนึ่งที่แตกต่างกันได้ เฉกเช่นที่นักวิทยาศาสตร์กลุ่มใหม่กลุ่มนี้ทำ นั่นก็คือ หยิบยกแง่มุมทางปรัชญาเกี่ยวกับพระเจ้าสองสามข้อ และเอาไปประยุกต์ใช้ในโลกทัศน์ทางธรรมชาติของพวกเขา ตัวอย่างอีกประการหนึ่งที่สามารถอธิบายปรากฏการณ์ข้อนี้ได้ก็คือ กรณีการเป็นโรคมะเร็งกระดูกในเด็ก

สมมุติว่า เด็กอายุ 5 ขวบเป็นมะเร็งกระดูก เขาต้องต่อสู้กับโรคนี้นานสองหรือสามปี เขาและครอบครัวของเขาต้องเผชิญกับความทุกข์ทรมานอย่างมาก จากนั้นเขาก็ถึงแก่กรรม อันที่จริงปรัชญาเทวนิยมมองว่า มะเร็งกระดูกก็เหมือนกับภัยพิบัติทางธรรมชาติอื่นๆ กล่าวคือ ไม่ได้เกิดจากน้ำมือมนุษย์ และไม่ได้เป็นความชั่วร้ายที่เป็นการกระทำของพระเจ้าแต่อย่างใด สาเหตุที่ปรากฏการณ์นี้ดูเหมือนว่าชั่วร้ายนั้น ก็เนื่องมาจากสมมุติฐานที่ว่า ผู้ป่วยได้รับความทุกข์ทรมาน ไม่มีเวลาได้ใช้ชีวิต ต้องดิ้นรนก่อนถึงเวลาตายอย่างกะทันหัน อย่างไรก็ตาม ปรากฏการณ์นี้ถูกพิจารณาว่าเป็นบททดสอบของเขาหรือของครอบครัวเขา ซึ่งหากเขาไม่เสียชีวิตจากโรคนี้นั้น เขาก็อาจจะเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางรถยนต์ก็ได้ เมื่อเป็นเช่นนี้ ผลลัพธ์ก็เหมือนกัน นั่นก็คือ เขาต้องทนทุกข์ทรมาน แต่ประเด็นก็คือ โลกทัศน์แบบเทวนิยมนั้น จะไม่ตัดสินปรากฏการณ์นี้อย่างถึงที่สุดได้ว่า เป็นความชั่วร้าย และในความเป็นจริง การตายยังไม่ใช่อุบัติเหตุของชีวิต トラบเท่าที่ยังเกี่ยวข้องกับแนวคิดแห่งความเป็นปรโลกอยู่ กลุ่มที่อ้างตนว่าเป็นนักวิทยาศาสตร์กลุ่มใหม่กลุ่มนี้ ควรที่จะต้องได้รับการแจ้งเตือนอยู่เสมอว่า ยังมีสิ่งที่ไม่รู้จักหรือสสารแห่งอภิปรัชญาที่เกี่ยวข้องกับการอยู่รอดอีกจำนวนมาก (Hasker & Taliaferro, 2019) จริงอยู่ที่ นักวิทยาศาสตร์กลุ่มนี้ จะไม่ยอมรับกรอบคิดแห่งชีวิตหลังความตายมาพิจารณา แต่อย่างน้อยก็ควรมีการนำเสนอกรอบคิดทางเลือกชุดอื่น บางทีเด็กไร้เดียงสาที่เสียชีวิตจากมะเร็งกระดูก อาจจะกำลังใช้เวลาช่วงวันรันดร์อยู่ในสวรรค์ก็ได้ ในแง่หนึ่ง ความจริงที่ว่า กลุ่มนักวิทยาศาสตร์กลุ่มนี้ใช้สมมุติฐานภายในโลกทัศน์ของตนเอง โดยไม่พิจารณาสสารอื่นที่อยู่ภายนอกโลกทัศน์เหล่านั้น แสดงให้เห็นถึงปริมาณพลทางจิตใจที่มีลักษณะคับแคบ

พระเจ้าและคุณลักษณะความเป็นพระเจ้า

ในทรรศนะของนักปรัชญาเทวนิยม พระนามและคุณลักษณะบางอย่างของพระเจ้า ก็คือ ผู้ทรงพลานุภาพ เมตตา กรุณา รอบรู้ ปรีชาญาณ และมีศีลธรรมที่ดีพร้อม (Ali, 2016, หน้า 1251-1259) พระนามและคุณลักษณะเหล่านี้ สามารถเข้าใจแบบองค์รวมได้ผ่านความเป็นเอกานุภาพของพระเจ้า (The Oneness of God) เนื่องจากคุณลักษณะของพระเจ้าปรากฏหนึ่ง คือ ทรงมีเหตุผล ดังนั้นจึงแสดงว่า สิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ (แม้ว่าจะจะเป็นความทุกข์) ก็มีความสอดคล้องกับภูมิปัญญาของพระเจ้า กล่าวคือ เมื่อคำอธิบายถูกสร้างขึ้นบนพื้นฐานแห่งความเป็นเหตุเป็นผล ดังนั้น ปรากฏการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นตามมาจึงมีลักษณะแห่งความสมเหตุสมผลด้วย

อย่างไรก็ตาม กลุ่มนักวิทยาศาสตร์กลุ่มนี้ได้บิดเบือนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับคุณลักษณะของพระเจ้าอย่างร้ายแรง ดังจะเห็นได้ว่า มีการลดสถานะพระเจ้าลงให้เหลือเพียงสองถึงสามคุณลักษณะเท่านั้น ดังนั้นจึงเป็นการสร้างตรรกะวิบัติแบบการตั้งหุ่นฟาง (Strawman Fallacy) หรือเป็นการโต้เถียงผ่านความไม่รู้ (Argumentum ad Ignorantiam) เพียงเพราะพวกเขาไม่สามารถเข้าถึงปัญญาและเหตุผลของพระเจ้าได้ ไม่ได้หมายความว่า สิ่งนั้นไม่มีอยู่จริง อุปมาปรากฏการณ์นี้อุปมัยได้กับสถานการณ์ดังต่อไปนี้

นักเรียนชั้นประถมโดยส่วนใหญ่อาจจะถูกครูด่าหาญุด่าและห้ามปรามในสิ่งที่พวกเขาอยากทำ เช่น วิ่งเล่นในห้องเรียน นักเรียนบางคนอาจจะถึงขั้นร้องไห้หรือมีอาการฉุนเฉียว เพียงเพราะคิดว่า “ครูใจร้าย” ข้อเท็จจริงคือ เด็กไม่สามารถ “เข้าถึง” ปัญญาและเหตุผลที่เป็นสาเหตุแห่งการคัดค้านครั้งนี้ได้ (ในกรณีนี้ การเล่นในห้องเรียนอาจจะมีความเสี่ยงเกิน จนอาจทำให้นักเรียนตกจากชั้นเรียนได้) เราจะเห็นได้ว่า กลุ่มนักวิทยาศาสตร์กลุ่มใหม่กลุ่มนี้ มีความเข้าใจผิดเกี่ยวกับพระเจ้าและคุณลักษณะของพระเจ้า

ความจริงที่ว่า มนุษย์มีข้อจำกัดด้านความสามารถในการทำความเข้าใจ ทำให้เข้าใจได้ว่ามนุษย์ไม่สามารถเข้าใจถึงพระประสงค์ของพระเจ้าได้อย่างถ่องแท้ได้ ในแง่นี้ การพยายามทำความเข้าใจพระปรีชาญาณของพระเจ้า ย่อมหมายถึง การกำลังให้ความพยายามกับสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ อันเป็นการพยายามเพื่อเอาชนะพระเจ้า การทำเช่นนี้ ย่อมหมายถึงเป็นการปฏิเสธข้อเท็จจริงที่ว่า พระเจ้าทรงอยู่เหนือธรรมชาติ หรือเป็นการอุปนัยว่าพระเจ้านั้นมีข้อจำกัดเหมือนมนุษย์ ในแง่นี้ นักวิทยาศาสตร์กลุ่มนี้ อาจจะตอบโต้ข้อกล่าวอ้างนี้ได้ว่าเป็นข้อกล่าวอ้างที่ไดวนอยู่กับที่ (Reasoning in Circle) ในทางกลับกัน การอ้างถึงภูมิปัญญาของพระเจ้า ไม่สามารถถูกพิจารณาให้เป็นการไดวนอยู่กับที่ได้ เนื่องจากไม่ได้เป็นการกล่าวอ้างถึงความลึกลับที่ไม่สามารถรู้จักได้ แต่เป็นการเข้าใจและสร้างข้อสรุปว่าด้วยคุณลักษณะของพระเจ้าผ่านตัวบทและหลักฐาน

การยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง

จริงอยู่ที่การแสดงความรู้สึกเห็นอกเห็นใจต่อผู้คนที่ประสบกับความทุกข์ทรมานในชีวิตนั้น เป็นการกระทำที่แสดงถึงความมีน้ำใจ กฎสากลพื้นฐานแห่งคุณธรรมข้อนี้เป็นที่ยอมรับกันในทุกสาขาวิชา อย่างไรก็ตาม กลุ่มนักวิทยาศาสตร์กลุ่มนี้ ได้ให้ความพยายามเป็นพิเศษกับการเลือกที่จะไม่มองปรากฏการณ์เช่นนี้ด้วยกระบวนทัศน์อื่น นอกจากผ่านกระบวนทัศน์ตัวเอง นั่นก็คือ กระบวนทัศน์แห่งธรรมชาตินิยม ซึ่งมีหน้าที่หลักคือ ทำการพิสูจน์ทางวัตถุหรือสสารโดยอาศัยเครื่องประดิษฐ์ที่เรียกว่าเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ ท่ามกลางข้อตระหนักที่ว่า สสารบางอย่างวิทยาศาสตร์ก็ไม่สามารถพิสูจน์ได้ (พระมหาสากลสุภรเมธี และคณะ, 2560) ถ้าเป็นเช่นนี้ ย่อมเป็นการสร้างตรรกะวิบัติในลักษณะทางอารมณ์และจิตวิญญาณ ผลจากความพยายามในครั้งนี้ ก็คือ การใช้คุณลักษณะของมนุษย์ไปสร้างความเข้าใจคุณลักษณะของพระเจ้าผ่านการเทียบเคียง (Anthropomorphism) อันเป็นการนำคุณลักษณะที่มีอยู่อย่างจำกัดเฉพาะของมนุษย์ไปเทียบเคียงกับคุณลักษณะของพระเจ้าซึ่งไร้ขีดจำกัดนั้น เป็นการตั้งสมมุติฐานในลักษณะที่ว่า พระเจ้าต้องเห็นสิ่งต่างๆ ในลักษณะเดียวกันกับที่มนุษย์เห็น และดังนั้น พระองค์จึงควรหยุดความชั่วร้าย หากพระองค์ทรงยอมให้ความชั่วร้ายมันดำเนินการต่อไป พระองค์จะต้องถูกตั้งคำถามและถูกปฏิเสธไปในที่สุด

ปรากฏการณ์ที่กลุ่มนักวิทยาศาสตร์กลุ่มนี้ กำลังวางกรอบคิดแห่งการเทียบเคียงพระเจ้าให้เท่ากับมนุษย์ แสดงให้เห็นว่าพวกเขากำลังสร้างข้อกล่าวอ้างว่า พระเจ้าต้องคิดเหมือนมนุษย์ ความต้องการเช่นนี้แน่นอนว่าเป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ กล่าวคือ มนุษย์และพระเจ้าไม่สามารถเปรียบเทียบได้ เป็นเพราะที่พวกเขาปฏิเสธที่จะยอมรับข้อเท็จจริงข้อนี้ ทำให้กลุ่มนักวิทยาศาสตร์กลุ่มนี้ ไม่เพียงแต่ตกอยู่ในวังวนแห่งการ

ยึดตัวเองเป็นศูนย์กลางเท่านั้น แต่ยังมีหมายถึงคุณลักษณะเย่อหยิ่งด้วย กล่าวโดยสรุป นักวิทยาศาสตร์กลุ่มนี้ ไม่ผ่านบททดสอบ การที่พวกเขาให้ความสนใจคุณลักษณะของพระเจ้าแบบผิดๆ ทำให้พวกเขาหลงลืมและปฏิเสธข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อเท็จจริงว่าด้วยคุณลักษณะของพระเจ้าในแง่ของความปรีชาญาณ ความเมตตา และความดีงามของพระเจ้าในที่สุด

ในแง่นี้ นักวิทยาศาสตร์กลุ่มนี้ อาจตอบโต้ข้ออธิบายข้างต้นว่า เป็นวิธีการหลบเลี่ยงปัญหาอันชาญฉลาด ผ่านการตั้งคำถามในลักษณะที่ว่า หากนักเทวนิยมสามารถอ้างถึงพระปรีชาญาณของพระเจ้าได้ ซึ่งพระปรีชาญาณของพระเจ้านั้น มีความยิ่งใหญ่มากจนไม่สามารถเข้าใจได้แล้ว เราจะอธิบายปรากฏการณ์ “ลึกลับ” โดยอ้างอิงถึงพระปรีชาญาณของพระเจ้าด้วยวิธีการใด? เราสามารถตอบคำถามนี้อย่างดีที่สุดได้โดยใช้องค์ความรู้ที่ได้มาโดยประจักษ์พยาน (Testimonial Knowledge) ซึ่งเป็นแหล่งความรู้หลักอีกแห่งหนึ่งในการได้มาซึ่งความรู้ (ฮาгим สูดินปริดา และคณะ, กำลังจัดพิมพ์)

บทสรุป

ความจริงที่ว่า โลกนี้มีความทุกข์ ไม่ควรถูกนำมาใช้เพื่อสร้างข้อสันนิษฐานในการปฏิเสธการดำรงอยู่ของพระเจ้า ด้วยการที่นักวิทยาศาสตร์กลุ่มใหม่ หยิบยกแง่มุมบางประการจากโลกทัศน์แบบเทวนิยมไปใส่ไว้ในโลกทัศน์แบบธรรมชาตินิยม ทำให้พวกเขาสร้าง *ตรรกะวิบัติแห่งความไม่สัมพันธ์กัน* ขึ้น ในความเป็นจริง ความทุกข์ทรมานที่มีอยู่ในโลก ไม่ว่าจะมากหรือน้อย สามารถเข้าใจได้ด้วยการมองผ่านโลกทัศน์ที่ใหญ่กว่าได้ กล่าวคือ อาศัยข้อเท็จจริงที่ว่า มนุษย์มีเจตจำนงเสรี หรือชีวิตนี้เป็นเพียงการทดสอบ และทางผ่านสู่ชีวิตหลังความตาย ที่ซึ่งจะนำมาซึ่งความยุติธรรมสูงสุด ด้วยหลักการข้อนี้ เราจะเห็นได้ว่า ข้ออ้างของนักวิทยาศาสตร์กลุ่มใหม่กลุ่มนี้ หาได้เป็นอย่างอื่นไม่นอกจากวาทศิลป์ที่ประสมด้วยการลำพองตน และไม่ได้นำองค์ความรู้ใหม่มาสู่วงการอย่างแท้จริง

เอกสารอ้างอิง

พระมหาสาภล สุภรเมธี, พระมหาประภาส แก้วเกตุงษ์, และพระครูวินัยธรธรรมรัตน์ เขมธโร (2560).

อภิปรายเกี่ยวกับการค้นหาความจริงทางวิทยาศาสตร์. วารสารปรัชญาปริทรรศน์, 22(1), 43-52.

ฮาгим สูดินปริดา, ลูตีฟิงส์ เกตุอมร, และเกริก กีสวัสดิ์คอน (กำลังจัดพิมพ์). คำบอกเล่าของประจักษ์พยานในฐานะองค์ประกอบในอุดมคติที่แท้จริงของปรัชญา. วารสารปรัชญาและศาสนา มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 7(2), (กรกฎาคม-ธันวาคม 2565).

Ali, A. Y. (2016). The meaning of the holy qur'an: Explanatory English translation commentary and comprehensive Index. Beltsville: amana publications.

Anderson, R. (2017, September 12). Hieroglyphics, ancient civilization & the history of suffering. World Suffering Historical Views of Suffering and Societal Betterment Comments. Retrieved February 23, 2023, from <https://thesocietypages.org/worldsuffering/2017/09/12/historical-views-of-suffering-and-societal-betterment/>

Calder, T. (2022, October 3). The concept of evil. Stanford Encyclopedia of Philosophy. Retrieved February 23, 2023, from <https://plato.stanford.edu/entries/concept-evil/>

- Dirckx, S. (2023, February 21). Why would god allow the Turkey-Syria earthquake? Unbelievable. Retrieved February 23, 2023, from www.premierunbelievable.com/articles/why-would-god-allow-the-turkey-syria-earthquake/14940.article
- Halpert, J. (2022, January 7). How to help a loved one through sudden loss. The New York Times. Retrieved February 23, 2023, from <https://www.nytimes.com/2022/01/07/well/live/sudden-death-loss.html>
- Hasker, W., & Taliaferro, C. (2019, January 23). Afterlife. Stanford Encyclopedia of Philosophy. Retrieved February 23, 2023, from <https://plato.stanford.edu/entries/afterlife/>
- Hong, E. (1999). Test anxiety, perceived test difficulty, and test performance: Temporal patterns of their effects. *Learning and Individual Differences*, 11(4), 431–447. [https://doi.org/10.1016/s1041-6080\(99\)80012-0](https://doi.org/10.1016/s1041-6080(99)80012-0)
- O'Connor, T., & Franklin, C. (2022, November 3). Free will. Stanford Encyclopedia of Philosophy. Retrieved February 23, 2023, from <https://plato.stanford.edu/entries/freewill/>
- Robson, C. (2016, May 3). 'bone cancer in children: How dare you?'. The Bubble. Retrieved February 23, 2023, from <https://www.thebubble.org.uk/culture/philosophy-religion/bone-cancer-in-children-how-dare-you/>
- Soken-Huberty, E. (2023, February 6). Top 20 current global issues we must address. Human Rights Careers. Retrieved February 23, 2023, from <https://www.humanrightscareers.com/issues/current-global-issues/>
- Taylor, K. (2019, September 30). Explanation at its best. Philosophy Talk. Retrieved February 23, 2023, from <https://www.philosophytalk.org/blog/explanation-its-best>